Ethics and Survival

Sukhit Phaosavasdi MD*, Surasak Taneepanichskul MD*, Yuen Tannirandorn MD*, Boonchai Uerpairojkit MD* Chumsak Pruksapong MD*, Aurchart Kanjanapitak MD*

* Member of Thai Medical Association

An effort to provide the guidelines of medical ethics for the society has been made in vain in recent years. We want to inform the society that the process of training a doctor requires working on each medical student to be virtuous and knowledgeable. In spite of such effort, the society still does not accept the loopholes of the teaching process. It cannot turn all students into good doctors as we wish. It cannot make doctors more special than other people. Doctors are still as ordinary as other professionals. They trip up with human errors especially when they are overwhelmed by workload. Physical exhaustion can cause technical deficiency, accidents, and dissatisfaction. In some cases, the media even leads the society to believe that the doctor is definitely wrongdoer without fair judgement.

It is very difficult to find people who have sympathy with the doctors who are already judged by the society. Are these doctors being treated fairly and receive empathy from the society, or even help from the medical friends?

How can we help these doctors? It seems to be a very difficult problem because nobody wants to get involved with troublesome cases. These doctors probably have a hard time to find true friends when they are already judged by the society that they are wrongdoers. We truly have sympathy with them. Thus, we get together to work with them under one principle: all problems have solutions. Only if we are determined to do so, we can overcome any obstacles.

Please believe that our path is guided by the three religious principles: Promvihara 4, Ithibadha 4, and Makha 8.

Keywords: Justice, Religion

J Med Assoc Thai 2004; 87(11): 1409-10

Full text. e-Journal: http://www.medassocthai.org/journal

จริยธรรมกับการอยู่รอด

สุขิต เผาสวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล, เยื้อน ตันนิรันดร, บุญชัย เอื้อไพโรจน์กิจ, ชุมศักดิ์ พฤกษาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์

หลายปีที่ผ่านมากลุ่มของเราได้พยายามเสนอแนวทางด้านจริยธรรมเพื่อให้คนอื่นในสังคมได้รู้ว่าขั้นตอน ของการเรียนเพื่อเป็นหมอนั้นต้องเป็นคนดีและมีความรู้เพียงพอ แต่คนอื่นในสังคมไม่ค่อยจะยอมให้อภัยหมอ ที่ทำผิดจริยธรรม และไม่ยอมรับว่ากระบวนการของการเรียนการสอนไม่สามารถเนรมิตให้หมอมีจริยธรรมดีได้ดังใจ ไม่สามารถทำให้คนที่เรียนสำเร็จเป็นหมอกลายเป็นคนวิเศษไปได้ หมอก็ยังเป็นคนธรรมดาอยู่และมีโอกาสทำงาน ผิดพลาดได้เสมอโดยเฉพาะในสภาพที่มีงานล้นมือที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกิดจากการหมดสภาพของ ความเป็นคนทำให้เกิดความประมาท ความบกพร่องทางเทคนิค อุบัติเหตุ เหตุสุดวิสัย ความโลภ หรือ ความไม่พอใจ บางครั้งเมื่อหมอประมาทและพลาดสื่อมวลชนก็เป็นผู้ตัดสินขึ้นำให้เกิดกระแสลังคมเลยว่า "หมอทำผิด" แน่ ๆ

บางครั้งเมื่อหมอประมาทและพลาดสื่อมวลชนก็เป็นผู้ตัดสินชี้นำให้เกิดกระแสสังคมเลยว่า "หมอทำผิด" แน่ ๆ จึงเป็นการยากมากที่จะหาคนเข้าใจ เห็นใจและช่วยเหลือหมอที่สังคมตัดสินว่าผิดไปแล้ว หมอเหล่านี้ ได้รับความยุติธรรมเพียงพอจากสังคมหรือจากองค์กรแพทย์ที่มีอยู่หรือไม่?

เราจะช่วยหมอเหล่านี้ได้อย่างไร? เป็นปัญหาที่ดูเหมือนยากเพราะไม่มีใครต้องการเอามือไปซุกหีบ หมอที่สังคมตราหน้าว่าผิดคงหาเพื่อนออกหน้าสนับสนุนได้ยากและยังถูกกล่าวโทษว่าพวกเดียวกันก็ต้องช่วยกัน อยู่แล้ว คณะของเรารู้สึกอย่างนี้จริง ๆ จึงรวมกลุ่มทำงานโดยมีเป้าหมาย ว่าปัญหาต่าง ๆ ต้องมีทางแก้ไขได้ เพียงแต่ว่าเราต้องตั้งใจจริงจึงจะพันผ่าอุปสรรคไปได้

โปรดเชื่อว่าทางเดินของเรานั้นยึ้ดสามหลักสำคัญจากศาสนา คือ พรหมวิหาร4 อิทธิบาท4 และมรรค8